

„Valami új jött létre.” Szeretet

2017

ÁPRILIS

4. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Új tanítványság

*Arimátiai József, a megfeszítéstörténet
meg nem énekelt hőse*

Foto: Szűcs Edit, Zilah

TARTALOM

- Húsvét előtt
- Bemerítések
- Hit, nevelés, vállalkozás
- Szolgálattevők
konferenciáztak a zilahi és a
nagyvárad kerületben is
- Tetőtől-talpig zene
- Egy kis teológia
- Presbitert avattak Élesden
- Húsvétban Nagyenyednek
gyűjtünk

*Akkor megnyílik magától az ég,
S egy pici csillag sétál szembe veled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.
Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.*

Meglepő, hogy a Jézus temetése alkalmával a tanítványok, különösen a tizenegy, nincsenek sehol, pedig épp most lenne igazán szükség a segítségükre. Hová lettek a fogadkozó hősök? Szétszóródtak, mint a pásztor nélkül való juhok. A „félénk” galileai asszonyok azonban, és a gazdag Arimátiai József ott állnak az Úr mellett végig. És József is teszi most, amit tenni kell. Azt olvassuk róla, hogy „maga is tanítványa volt Jézusnak” (Mt 27:57). Hadd tegyem fel a kérdést: hogy létezik, hogy csak egyetlen férfi-tanítvány áll Jézus mellett temetésekor (bár ő mellé talán még oda számíthatjuk Nikodémust is)? Hol vannak a többiek?

Arimátiai József úgy jelenik meg, mint aki vallási szempontból bátor tanítvány volt. Azzal együtt, hogy, mint „a nagytanács tekintélyes tagja” (Mk 15:43) felvállalta a Jézus testének temetését, egyben felvállalta annak kockázatát is, hogy megvetésben részesül a főtanács és a zsidók részéről. Bár az ige szerint Arimátiai József a zsidóktól való félelem miatt eddig csak titokban volt Jézus tanítványa, most végre színt vallott, és ország-világ előtt fölvállalta – a Jézushoz éjszaka érkező Nikodémussal együtt –, hogy menyire kötődik Jézushoz. Ezzel vásárra vitte nem csak a státuszát, hanem a bőrét is. Mert Jézust nem lehet örökre titokban követni: az Úr minden tanítványa életében elhozza annak a napját, hogy aki eddig félt őt megvallani, az most színt valljon, és kövesse Jézust.

(folytatás a 3. oldalon)

Áldott húsvétot!

Nagy kiváltság újra húsvétot ünnepelni ebben az évben is! Az örökkévalósághoz viszonyítva egy pillanat erejéig újra rácsodálkozhatunk a húsvéti ígéretekre, újra magunkba szippanthatjuk azoknak örök érvényű igazságait, személyes üzeneteit.

Kedves asszonytársaim! Ebben az évben is újra itt ez a húsvéti ige: „Mikor pedig reggel, a hétnék első napján föltámadott vala, megjelenék először Mária Magdalénának, akiből hét ördögöt űzött ki” (Mk 16:9). Újra meglep bennünket, nőket az, hogy Jézus feltámadása után egy nőnek jelent meg először. Nem intézte el egy scrapbook-os üdvözlő kártya kíséretében küldött csokor virággal, hanem személyesen megjelent Mária Magdalénának. Óriási megtiszteltetés! A világmindenség Ura, a frissen feltámadt Megváltó épp Mária Magdalénának jelenik meg először, akiből hét ördögöt űzött ki annak idején, aki szabadulása előtt a társadalom peremén élt. Nem jelent meg a kormányzónak, nem a királynak, nem a helytartónak és nem az egyházfőnek.

Jézus másképp kategorizálja az embereket, mint mi. Ő másképp szereti az embert, mint mi egymást. Ezzel a jézusi sajátossággal jelenik meg Mária Magdalénának, amely lehajol és magához emel, élő reménységet ad, nemcsak feltámadt, hanem életre kelt.

Drága nőtestvérem, aki különböző formában éled meg a kitaszíttottságot, elvetettséget, megkülönböztetést, elmarasztalást, megrovást, elhanyagoltságot, mellőzést, vagy az élet bármilyen más küzdelmét harcolod, kívánom, hogy te is tapasztald meg ezen a húsvéton azt, ahogy Ő jelenik meg személyesen neked és ahogy az Ő új életet fakasztó drága jelenléte mindent átértékel, minden sebet begyógyít!

Testvéri szeretettel, **Borzási Márta,**
a Nőszövetség elnöke

ÁPRILISI ESEMÉNYEK

- **1-én,** szombaton a jubileumi Kornya-év nyitó alkalmára kerül sor Nagyszalontán.
- **4-én** a nagyváradi missziókerület lelkipásztorai tartanak közösséget.
- **8-án** a zilahi missziókerület énekkarai találkoznak Zilahon
- **21-23 között** regionális ifjúsági találkozót lesz a zilahi missziókerületben, **Nagyfaluban**
- **25-én** az egrespataki Agapé-panzióban a teológia tanárai találkoznak

„Még nem, de majd igen...” – Jn 13:36-37

Ma reggel belecsöppentem Jézus és Péter beszélgetésébe. Gyermekeim – szólítja meg gyöngéden Jézus az ő tanítványait. – Már nem sokáig tart a vezetőképző kurzus. A vége felé közeledünk. Mindent elmondtam nektek, amire szükségetek lesz. Az elmélettel nincs baj, de a gyakorlat ezután következik... Azzal sem lesz gond, ha figyeltek a Pártfogóra, akit az én Atyám küld majd helyettem. Ő majd eszetekbe fogja juttatni, amit én mondtam. Sőt még többet is fog közölni, mindig a helyzettől és a szükségétől függően.

– Már mondtam a zsidóknak, hogy ők nem jöhetnek oda, ahova én megyek. Hogy is jöhetnének, hisz nem is hiszik, hogy ki vagyok, honnan jöttem, ki az én Atyám. Tudom, hogy ti elhittétek, hogy én vagyok a Krisztus, az élő Isten Fia, de még sok mindent kell rólam és tőlem megtanulnotok. Például azt, hogy az én követésem legfőbb feltétele az önmegtartóztatás. Tudom, hogy ez emberi értelmet, erőt és logikát meghaladó követelmény. De ne féljete megtenni, mert csak úgy tapasztalhatjátok meg, hogy valójában sokkal erősebbek lesztek az Én+ti kapcsolatban. A nyereségetek sokkal nagyobb lesz, mint a befektetésetek.

– Sajnálom, Péter, hogy megszorítottalak. De neked is azt kell mondanom, amit a zsidóknak mondtam: ahova én megyek, oda most nem követhetsz, de később majd követsz.

– Óh, ne mondj már ilyet, Jézus! Hát miért ne követhetnék? Úgyis már mindent elhagytam, és mindennel föl hagytam érte. Az életem árán is kész vagyok veled menni – bárhova.

– Köszönöm, Péter, hogy így ragaszkodsz hozzám, a válaszmégis az, hogy még nem jöhetsz, de majd később igen. Azt, hogy komolyan gondoltad-e, amit mondtál, ma este lesz alkalom bizonyítani. És hogy ne felejtse el, amit mondtam, egy kakas kukorékolása fog emlékeztetni rá.

Ahogy végighallgattam ezt a beszélgetést, összeszorult a torkom. Én is sok mindenről lemondtam, sok mindent feladtam Jézusért. Tőlem is megkérdezte, hogy volt-e valamiben hiányom, amióta őt követem. Én is azt mondtam, hogy „Semmiben, Uram!”. Ő pedig szelíden rám kérdezett: „Akkor miért volt benned néha elégedetlenség, panasz, csüggedés?”.

Hogy miért? Meg tudom magyarázni. Mert másnak is olyan van. Mert én is megérdemlem. Mert ha az meg lenne, mennyivel boldogabb lennék. Mert..., mert..., mert...

Ami több, az kevesebb – mondta Jézus. Én az én békeségetemet adom neked. De ne feledd el, hogy ez több annál az érzésnél, mint hogy mindened meg van. Bízz bennem, leányom, ne nyugtalankodj és ne is csüggedj!

Milyen örömmel és bátorsággal mentem tovább e szavak után. Egészen az első tesztiig, ... ami nem sikerült jelesre. De Jézus újra rám nézett, én újra elszomorodtam, és ő ismét bátorított: „Bízzál leányom, légy hív mindhalálig és néked adom az élet koronáját”.

Most még a gyakorló pályán vagyok. És igyekszem emlékezni Jézus szavaira. Figyelni az őt képviselő Pártfogó figyelmességére. És tudom, hogy egy kevés idő múlva meglátom őt, mert ő él, és én is élni fogok.

Szilágyi Borika, 2016. augusztus 9.

(folytatás a címlapról)

Arimátiai József társadalmi szerepét tekintve bátor tanítvány volt. Ezt gazdagságának fényében vélem felfedezni. Mivel gazdag ember volt, társadalmilag nagy bátorságot követelt tőle hite megvallása: „Amikor beesteledett, eljött egy Arimátiából való gazdag ember, név szerint József” (Mt 29:57). Íme, itt a példája annak, hogy egy gazdag ember átment a tű fokán és bejutott Isten országába (vö. Mt 19:23-24)! Ő azon ritka emberek közé tartozhatott, akik Isten kegyelméből átélhették, hogy – legalábbis szívben – búcsút vettek minden vagyonuktól (Lk 14:33), és követték Jézust. A többi asszonyhoz hasonlóan (Lk 8:3) ő is a vagyonából szolgált az Úrnak. Mert a gazdagság nem kell, hogy kizárjon senkit Isten országából, ha nem abban bízunk. A gond akkor merül fel, amikor bálványá válik a pénz, a jó-

Akkor József levette a holttestet, tiszta vászonlepedőbe csavarta, és elhelyezte a saját új sírkamrájába, amelyet sziklába vájtak. Ezután egy nagy követ hengerített a sírkamra bejáratához, majd elment.

szág, az autó, a jólét. Ellentétben a gazdag ifjúval, Arimátiai József kész volt követni Jézust minden körülmények között és mindazt, amije volt föláldozta Jézus szolgálatában.

Arimátiai József politikai szempontból bátor tanítvány volt: „bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus testét” (Mk 15:43). Gondoljunk csak bele: azzal, hogy Pilátustól elkérte Jézus testét, elárulta magáról, hogy ő is szimpatizál azzal, akit a Róma elleni összeesküvés miatt végeztek ki. Tehát ő a császár ellenségével barátkozik! Íme, aki korábban a zsidóktól való félelem miatt csak titokban volt Jézus tanítványa, most már kész még a rómaiak előtt is fölállni ho-

vatartozását és elköteleződését. *Madarat tolláról, embert barátjáról* – mondja a közmondás. Kevés a valószínűsége annak, hogy tettének kockázata ne futott volna át József agyán. Azzal, hogy elkérte Jézus testét, még inkább sebezhetővé tette magát, mivel így világossá tette Pilátus számára, hogy ő Jézussal azonosul, és nyíltan szolidaritást vállal a rómaiak előtt az elítélt „gonosztevővel”. Csoda, hogy Pilátus nem végeztette ki még őt is! Arimátiai Józsefről úgy tudjuk, hogy maga is várta Isten országát (Mk 15:43), azt az országot, amelyből legelőször a gyávák maradnak ki (Jel 21:8). Micsoda változás ment át ez a korábban félénk tanítvány!

Arimátiai József a tradíciót illetően is bátor tanítvány volt. A saját sírjába temette el Jézust. Ez valószínűleg egy új családi sírhely lehetett, aminek akkoriban nagy értéke volt. A rómaiak általában hagyták a testet a kereszten elrothadni, vagy megvárták, amíg a vadállatok és égi madarak széttépik, de a zsidók törvénye nem engedett meg ilyen végső megaláztatást egyetlen elítéltek sem (5Móz 21:23). Annak fényében azonban, hogy a korabeli zsidó szokás szerint a kivégzett közönséges bűnözőket csak egy elkülönített közös sírba temették, és nem őseik

családi sírjába, Arimátiai József cselekedete igencsak sokatmondó volt: ő a közönséges bűnözőként elítélt Jézus testét kész volt a saját sírjába tenni, mint aki a legdrágább neki! E kulturális szokás megszegése által József nyilván fölállta, hogy a zsidó nép előtt – és talán a saját családjá előtt – teljesen megbélyegezte magát, hiszen a nép szemében egy fán függő átkozottat fogadott be a sírjába. De épp így teljesedett be Ézsaiás jóvondólése, aki szerint „a bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után: bár nem követett el gonzságot, és nem beszélt álnokul” (Ézs 53:9).

Arimátiai József bátor tanítvány-nyá alakulásának fényében hadd késztessek most minden kedves olvasót arra, hogy bármennyire is szégyelljük eddig Jézus követését és megvallását, a feltámadt Úr Jézusba vetett hit által merítsünk most új erőt a bátor bizonyágtevésre és a teljes hitvallásra.

A Románai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége részéről a Szeretet minden kedves olvasójának hadd kívánjak áldott feltámadási ünnepet!

Borzási Pál
Magyarlóna

Bemerítés Kolozsváron. A Krisztus szeretetének győzelmét tapasztalta meg a tavaly, december 11-én a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet, amikor négy fehér ruhás tett vallást hitéről és megváltozott életéről a keresztség vizében is. Örömkre szolgált, hogy három személy a világból és egy fiatal a gyülekezetből döntött Krisztus mellett és csatlakozott a biznyságtévőknek fel-

legéhez. A népes gyülekezetnek Borzási István, krasznai lelkipásztor hirdette az Igét. Felemelőek voltak az elhangzott biznyságtételek. A bemerítkezők névsora: Deák Simona, Jakab Erzsébet, Lázár Huba és Kuncik Boglárka. „Meg vagyok győződve, hogy az aki elkezdte bennetek a jó munkát, el is végzi bennetek a Krisztus napjára. Ámen.” [Kis-Juhász Vilmos]

Bemerítés a nagyváradi roma gyülekezetben. 2017. január 29-én bemerítést tartottak a nagyváradi roma gyülekezetben, amikor hat fehér ruhás vallotta meg hitét Jézusban. Igehirdetéssel Szabó László várad-rogiuszi lelkipásztor szolgált a Mik 7:8 alapján. „Ne okozunk örömet az ördögnek, hanem sokkal inkább Istennek”, biztatott az előadó. A bemerítést Kajcza János, a gyülekezet lelkipásztora végezte. A zsúfolásig megtelt gyülekezet örömmel dicsőítette az Urat az új megtérőért,

imádkozva, hogy Isten tartsa meg a fehér ruhába öltözőket, és adjon új és új megtéréseket a romák között. A fotón balról jobbra: Kajcza János, Orosz Rozália, Varga Vanessza, Áron Csilla, Zeleznik Aurélia, Budai Bettina, Lakatos Jolán, Szabó László. [Kajcza János]

Hit, nevelés, vállalkozás

2017. február 11-én premiernek számító konferencián vehettünk részt Biharon. A bevezető gondolatokkal a bihari körzet lelkipásztora, Albert István Zsolt nyitotta meg a konferenciát, aki kitért arra, hogy régi álomnak a beteljesülését látja ebben az eseményben, mivel elmondása szerint, fontos hogy a gyülekezet tagjai ön- illetve családfenntartóak tudjanak lenni.

Az alapozó előadást Dacian Palladi, Nagyvárad megyei jogú város menedzsere tartotta „A nevelés, mint a vállalkozás alapja” címen. Igei alapként a Zsolt 16:7-9 került felolvasásra. A nevelés témáját a magvetés-öntözés-aratás folyamatához hasonlította, megerősítve, hogy a felsőfokú diploma nem garancia arra, hogy egy vállalkozás jól fog működni, mindezek mellett fontos a szakirányú képzés is, ha van rá lehetőség. Előadása közben kitért arra, hogy mi mindent kell figyelembe venni, amikor vállalkozásba kezdenénk, többek között, fontos a szükséges pénzbeli alap; fel kell mérni, hogy amit szeretnénk nyújtani másoknak, mennyire van rá igény, illetve mekkora a kockázati faktor; ki az a célcsoport, akit el lehetne vele érni; mi az, amivel nem csak elindítani, hanem folyamatosan működtetni tudnánk az adott vállalkozást, ugyanis sok vállalkozás az első évfordulóját sem „ünnepli” meg.

Ezután Bálint Benjámin, Debrecenben élő kétgyermekes családapa prezentációja következett. Különleges résztvevője volt ő az alkalomnak, abban a tekintetben, hogy nem vállalkozóként, hanem egy multinacionális cég felsővezetőjeként mutatta be, hogy lehet előkelő pozíciót elérni Isten vezetésével, úgyhogy az ember mégis hiteles, becsületes marad az adott munkahelyen, kiemelve az alázat és a pontosság, a kezdeményezésre való hajlam fontosságát és azt, amikor a munkavállaló nem teherként, hanem lehetőségként tekint az új, néha váratlan helyzetekre.

A legtávolabbról érkező meghívottak Joó Zoltán és Erika voltak, akik a Székelyföldről jöttek közénk, és a

külföldi terveikről, tapasztalataikról számoltak be, aláhúзва, hogy nagyon fontos számukra a külföldi tapasztalat, most látják legjobban annak a hasznát. Saját bőrükön megtapasztalva mondták el az alkalmazkodásból, beolvadásból fakadó nehézségeket; hogy mennyire őrli be a külföldi munkamorál a magánéletet; mennyire fontos kint a gyülekezet és a közösség; mit adunk fel azért, hogy több pénzt keressünk. Hazatérve látták meg ismerősöknél, hogy saját vállalkozásukban mindannyian keményen dolgoznak, de senkinek nincsenek kiszolgáltatva, és ez volt az a pont, ami a vállalkozás útján elindította őket.

Schneider Károly, a derecskei Optimit Hungária Kft. vezetője arról beszélt, hogy lehet a munkahelyen és a munkával párhuzamosan megélni a hitéletet. 15 évvel ezelőtt hívta el Isten, és azóta is neki szolgál. Szépségekkel és nehézségekkel voltak tele az elmúlt évek, mégis Isten áldását látja a vállalkozásán, mert Istennel tervezi a munkáját.

A későbbiekben pedig a körzetben működő vállalkozások vezetői, képviselői mutatták be saját vállalkozásaikat. Ebben a sorban elsőként Szász Attila számolt

A találkozó résztvevői. Fotók: Sütő Szeghalmi Andrea

be arról, hogy lehet a már megszerzett építőipari, kőműves tapasztalatból biztos vállalkozást felépíteni. Majd Mikló Róbert, másodgenerációs cégvezető a céggel kapcsolatos átéléseiről beszélt, hogy milyen volt átvenni a szülők által alapított pékséget; sok lépést – egy már meglévő vállalkozásnál – az elődök már megtettek helyette, mégis meg kell találni azokat a további

fejlesztési lehetőségeket, amelyeket az adott profilú vállalkozás megkívánt. Szeghalmi Győző életében több esemény együttállása hozta úgy, hogy vállalkozásba kezdett, amit nem bánt meg, 15 éve történt mindez.

„A legfontosabb a vállalkozói életben, a helyes matematika. Így számold ki a pontenciális klienseidet, de matematikával méred fel azt is, mennyi pénzt veszíthetsz. Amíg fiatal vagy, nem érdekel, hány éjszakát töltesz ébren. De ha öregszel, akkor már érdekel. A veszteséget a következőképpen számolhatod ki: ha van 100 lej jövedelmed, számolj úgy, hogy amit felhasználhatsz ebből, az csak 50 lej. A többi elmegy adókra, illetékekre, tartalékra.” (Dacian Palladi)

Bányai Zita a kreativitás és a hobby, mint vállalkozásforma témakörében beszélt a munkában megjelenő értékrendről és azokról a dolgokról, amelyeket a vállalkozás beindítása előtt, illetve azóta megtapasztaltak. Balogh Ferencz saját életéből vett példával indította beszámolóját, miszerint külföldre szeretett volna menni dolgozni – ahogy az akkor is divat volt –, de aztán Isten és a család más utat mutatott neki, így jogásznak tanult, amelyből a közigazgatásban mozogva profitál és pályázattal foglalkozó vállalkozást vezet. Szivák Erzsébet, a nevelőanyaságot, mint életformát, annak szépségét és buktatóit mutatta be hitelesen, és nagy lelkesedéssel. Juhász József, a szervező gyülekezet vezetője „foglalkoztatja a legtöbb alkalmazottat” a jelenlevő vállalkozók közül, ugyanis méhészkedéssel foglalkozik, ennek fény és árnyoldairól számolt be. A sort Szász István zárta, aki a menynyegzői videózás, mint vállalkozási forma befektetéseiről, pozitív visszhangjairól, anyagi motiválásáról beszélt és kifejezte, hogy nem minden befektetésnek látszik meg azonnal a nyeresége.

A gyülekezetben zajlott ifjúsági esték vendégeként jelen volt Meláth Attila, váci lelkipásztor, aki az Ige fényében mutatta be a bibliai munkaerkölcs szabályait. Az alkalom végén közös ebéd következett a helyi kultúrházban, majd fórumbeszélgetés, a hallottak megbeszélése és kérdések feltevése következett, melyek témája a kölcsönfelvétel, valamint az indulás előtti anyagi kétségek körül csoportosultak.

A találkozó előadásai visszanezethetők a Bihari Baptista Gyülekezet YouTube oldalán: https://www.youtube.com/watch?v=EWv_LIIHccM.

Szolgálattevők konferenciája a zilahi missziókerületben

■ Szilágyperecsen

2017. február 4., szombat

Mintegy 180 testvér válaszolt a szervezők hívására, és jött el a konferenciára. A résztvevőket *Bálint Pál* testvér, a gyülekezet ügyintéző lelkipásztora fogadta, és buzdította imádságra:

„*Próbálódva tettelek téged az én népem között; őrlődve, hogy megismerd és megpróbáld az ő útjukat*” (Jer 6:27). Majd *Szűcs Sándor* missziókerületi elnök köszöntése következett.

Felemelő volt a nagyszámú férfitestvér közös éneklése a gyülekezet 4-5 éve elkészült, hatalmas méretű klasszikus orgonájának kíséretében.

A konferencia előadója, *Kovács József* testvér nagy lelkesedéssel buzdított: Gondosan megszerkesztett, főbb gondolataiban kivetített előadása, újabb, Istennek való odaszánásra készítetett mindenkit. Meg vagyunk győződve, hogy az Úr közölte üzenetét általa.

Az első előadás címe ez volt: „**Az istentisztelet tartalma és formái**”.

Az istentisztelet formailag lehet sokféle, állhat különféle elemekből, de a kegyelem abban áll, hogy beléphetünk Isten jelenlétébe. Isten elérhetővé teszi magát számunkra, és szól hozzánk. Az Úr jelenlétében mindig történnie kell valaminek: Ő szeretne minket tanítani, bátorítani, figyelmeztetni, döntéseket előmozdítani, kimunkálni bennünk a rácsodálkozást.

A baptista gyülekezetekben gyakorolt istentiszteletek három fontosabb eleme a következők:

Imaáhitat – a buzdítás legyen célratörő, az imádságok személyesek.

Bibliatanulmányozás – fontos, hogy a bibliaóra vezetője jól felkészüljön, az igényeknek megfelelő témával, a személyes gondolatait adja elő. Formája lehet: előadás, hozzászólások, kérdések feltevése.

Igehirdetés – a legnehezebb szolgálat az istentiszteleten: az igehirdetőnek addig kell az Úr jelen-

létében állnia, amíg meg nem értette, mit kíván az Úr üzeni a gyülekezet számára.

A második előadás címe: **Az Isten szerinti szolgálattevő felelőssége.**

Bár Isten nélkülünk is munkálkodhatna, mégis úgy döntött, hogy általunk kívánja véghezvinni munkáját. A szolgálat nagyon sokféle lehet: bátorító, buzdító szolgálat, imaszolgálat, igeszolgálat, tanítói szolgálat, lelki baráti szolgálat, mentori szolgálat, vezetői szolgálat, jótékonyági szolgálat, evangelizációs szolgálat, családfenntartó, gondoskodó szolgálat, társadalmi szolgálatok stb. Bizonnyos mértékben mindannyiunknak valamennyi szolgálatot végeznünk kell. Felelősek vagyunk, hogy *felkészültek, alkalmasak és készek* legyünk a szolgálatra.

A felkészülés rendszeres igetanulmányozást (egyéni és csoportosan), kitartó imádkozást, lelki gyakorlatokat (böjt, csendesség) igényel. Felismerni a lelki élet törvényszerűségeit, sokat olvasni, jegyzetelni, tájékozódni, részt venni konferenciákon, tanfolyamokon, találkozni testvérekkel, elbeszélgetni, nyitott szemmel járni.

Alkalmasak azáltal lehetünk, ha rendezzük Istennel és emberekkel a kapcsolatainkat. Nem engedhetünk meg tudatos vétket, engedetlenséget az életünkben. Isten országát helyezzük első helyre. Ha túl elfoglaltak vagyunk a fizikai munkában, az anyagi dolgokat helyezzük előtérbe: kimerültek, fáradtak leszünk, és alkalmatlanok a lelki szolgálatra.

Legyünk készek – mint a katona, aki ha szól a parancs, kész menni.

Minden hívőnek a lelki gyermekkorból, az ifjúkoron át, felelős **lelki vezetővé** kell válnia. Az Úr mindenkit elhív lelki vezetésre, nemcsak a gyülekezet megválasztott vezetőit: olyanokká, mint akik

hozzájárulnak mások Krisztushoz vezetéséhez, lelki fejlődéséhez. A gyülekezet megválasztott vezetői közösen figyelnek az Úrra, hogy az Ő akaratát valósítsák meg a gyülekezetben. Igyekeznek nem csupán az anyagi ügyeket igazgatni, hanem látást kérnek az Úrtól, és mindent megtesznek a gyülekezet szellemi előrehaladása érdekében.

A két előadás után kisebb csoportokban megbeszéltünk néhány kérdést: hogyan tehetjük előbbé, hatékonyabbá a gyülekezeti istentiszteleteinket és személyes szolgálatunkat. Majd a teljes hallgatóság előtt is elhangzottak a testvérek meglátásai. Sokan hozzászóltak a témákhoz, egymást bátorítva, buzdítva.

A missziókerület elnöke és a házigazda lelkipászor

A helybeliek – különösen a nőtestvérek – a szünetben kaláccsal, teával, majd a konferencia után finom ebéddel szolgáltak a jelenlevők felé. Köszönjük szépen a szilágyperecseni gyülekezet vendéglátását!

Havas Péter, Szatmárnémeti

«**A**z emberi jelleg miatt az istentiszteletek formailag változnak, és közösségenként eltérők lehetnek egymástól. Az emberi oldalban magunkat hozzuk Isten jelenlétébe, ahogy vagyunk személyesen és közösségileg.

Az isteni oldalon Isten találkozik velünk. Kegyelem, hogy Isten felfoghatóvá, elérhetővé teszi magát. Nem csak arról van szó, hogy mi belépünk az ő jelenlétébe, mintha az Isten mindig és minden körülmények között ott lenne számunkra, mint egy üres szoba, amibe beléphetünk bármikor, amikor akarunk. Ha ő nem tenné magát elérhetővé, akkor nekünk nem lenne hova „belépünk”.»

(Részlet Kovács József előadásából)

A nagyváradai kerület szolgálattevői idén is találkoztak

Két héttel a sikeres perecseni konferencia után, Kamelyet a zilahi missziókerület szolgálattevői részére szerveztek, **2017. február 25-én** a nagyváradai missziókerület szolgálattevői gyűltek össze a váradi roma gyülekezet imatermében, hogy együtt töltsenek néhány órát Isten lábánál. Az alkalom kezdetén Veress Efraim, a missziókerület elnöke a tőle megszokott közvetlenséggel köszöntötte az egybegyűlteket. „A nagyváradai az egyik legnagyobb missziókerület. A Bibliában olvassuk, hogy Dántól fogva Beersebaig összegyűlt Izráel. Itt Tasnádtól egészen Temesvárig gyűlhetünk volna össze, ami 250 kilométer, de nem tudott mindenki eljönni. Akik azonban itt vagyunk, hiszem, hogy az Úr akaratából vagyunk itt, és javunkra lesz ez az együttlét. Konferenciánk címe: «Közösségépítés a gyakorlatban». Ha gyakorlati lépésre gondolunk, akkor kérem, hogy jöjjünk közelebb egymáshoz. Az Úr Jézus is maga köré gyűjtötte, közel a tanítványokat. Üdvözljük vendégeinket, meghívott előadóinkat, Bocskor Viktort Kárpátaljáról, de Gál Lajos testvért is Szeghalomról, és a többi vendégeket! Imádkozzunk elsősorban Bocskor Viktor testvérért, hogy amit az Úr a szívére helyezett, el tudja mondani. Nem szokványos az ő élettörténete, abszolút gyakorlott a közösségépítésben. Ennek egyik példája, hogy minden reggel telefon, illetve Skype-konferenciát tart, imaregeleket a szolgatársakkal. Egy olyan közegből hívtuk meg őt szolgálni, ahol nem egyszerű a gyülekezetplánálás, mégis gyümölcsöző.”

Az alkalom imaáhitattal indult, Kajcza János házigazda lelkipászor és Sági János vezetésével. Kajcza testvér két-három perces néma könnyel fejezte ki örömet, hogy a találkozás helyszínéül a roma gyülekezetet választotta a kerület. „A szentek jöttek el ide, >>>

>>> megtiszteltetés ez nekünk”, mondta. Majd a Mt 28:18 alapján tett arról biztosságot, hogy minden hatalom Jézusnak adatott, és neki ma is van hatalma embereket megszabadítani a bűn fogságából. Sári testvér az 1Móz 3:8-9-et olvasta. Isten ma is kérdezi tőlünk: „Hol vagy?” „Ma is ez a kérdés. Ott vagyok, ahol lennem kell? A helyeden vagy, ahol Isten látni akar? Észre lehet venni, ha valami nincs rendben, ha a kapcsolat valami miatt megszakadt Istennel. Hol vagyok a családban, a gyülekezetben, a munkahelyen, a társadalomban? Ahol valami jót, valami igazat kellene nyújtani... Ott vagyok?”

A „Közösségépítés a gyakorlatban” címet viselő előadást a Kárpátaljáról érkezett Bocskor Viktor tartotta. „Szeretnék, Atyám úgy szeretni, hogy csókolom a Fiút. Ha jössz, és megajándékozol jelenléteddel, akkor van értelme és értéke ennek az együtt létnek,” kezdte imával az előadó. „Amikor annakidején végzős református teológusként megkérdezték tőlem: «Viktor, mi a terved, mit fogsz tenni majd a gyülekezetben», nem tudtam válaszolni. Nem volt, és ma sincs programunk arra, hogyan kell a gyülekezetet vezetni. Csak azt tudom kérni, amit Dávid mond: «Lábam előtt mécses a te Igéd», és az a táv, amit egy nagyon veszélyes útszakaszon a mécses megvilágít, az elég. És szeretnék mindig rálépni arra az egy, másfél méter biztosra, a mécsvilág fényére. Ezen az úton sok mindent megtanultam. Egyik az *engedelmesség*, amelyről azt mondja Sámuel Saulnak, hogy értékesebb minden áldozatnál.

Egy másik dolog, amit meg kellett tanulni, a *siker-evangelizátorok*, siker-szolgálattevők jelenléte. Mikor érkezik, mikor lesz a nagy durranás, és amikor sikerült egy-egy testvérnek egy-egy ilyen siker-evangelizátort közelről megismerni, akkor csak annyit mondott: «De jó lett volna csak CD-ről hallani!» Ha közösség, gyülekezetépítésről van szó, mi vagyunk-e annyira megépítettek, hogy minél közelebb kerül valaki hozzánk, annál világosabban látja a bennünk élő Jézus Krisztust? Mert borzasztó az, amikor valaki csak távolról szép. Amikor a pásztor szépségét csak maximum szószéktávolságból lehet szemlélni, de közelről ijesztő az élete.” „Aztán azt mondja az apostol, hogy «akik tökéletesek vagyunk, azok ekképpen gondolkodjunk». Gyorsan végigfutva a Filippi levélen, megnéztem, kiket nevez az apostol tökéleteseknek. Mert amikor gyorsan kijöttünk a református egyházból, akárcsak Dávid, amikor Saul elől menekült, akkor azt mondták sokan: «Na és most már azt gondoljátok, hogy ti tökéletesek vagytok?» És akkor lehetett elővenni itt a Filippi háromnak a végét, ahol azt mondja az apostol, hogy igenis vannak tökéletesek. És szeretnék arról szólni, hogyan pásztoroljuk a tökéletesek közösségét a gyakorlatban. De kik ezek a tökéletesek? Először is azok, akik készek szenvedni Krisztusért. Aztán a tökéletesek közösségében egyik a másikat különbnek tartja önmagánál. Elmondja, hogy a másik hasznát keressétek, elmondja, hogy a Krisztus indultával legyetek tele, aki kész volt teljesen megüresíteni magát, és áldozatként adni másokért. A tökéletesek ugyanakkor készek arra, hogy belül is munkálkodjon bennük az Úr. Azért mondom el ezeket, mert nem mindegy, amikor egy közösség építéséről beszélek, hogy tanterem-gyülekezetben szolgálunk, vagy egy igazi közösségben. A tanterem-gyülekezet tagjai elbírják a kemény eledelt is, csak ne kérje valaki tőlük, hogy megtegyék. Ez a fajta gyülekezet nehezen pásztorolható, mert tagjai nem akarnak törődni és foglalkozni egymással. Ezt próbáljuk mi meg, a mi közösségünkben, egészen másként csinálni.”

Bocskor Viktor előadása után rövid szünet, majd közös beszélgetés következett a téma margóján, amelyet Papp Dezső biharpüspöki lelkipásztor moderált. A félnapos találkozó közös ebédrel ért véget, amelyet a spontán adakozáson befolyt pénzből fizették a testvérek.

Minden elvett és valóra váltott tanításért, minden testvéri kézfogásért és kedves szóért Istené a dicsőség!

Fotók és szöveg: **Gönczi Géza**

Tetőtől talpig zene!

A zene életünk és kultúránk része, önkifejezési forma, gyógyító eszköz, de számunkra ezen túl Istenhez való közeledésünk és kapcsolódásunk módja, eszköz az Ő dicsőítésére. Az országos ének-zene napok után az Úr azt az új látást adta a Vasárnapi Iskolai Szövetség (továbbiakban VISz) vezetőségének a zene a gyermekmissziós szolgálatban való felhasználását illetően, hogy július 3-8 között szervezzünk országos zenetábort a Hargita Keresztény Táborban. A VISz, valamint Lisztes Piroska és Tibor által szervezett tábor célja Isten megismerése, a gyermekek bibliaismeretének gazdagítása, a lelki növekedésén túl pedig az Urat dicsőítő lelket átadása.

Tetőtől talpig zene!

ZENETÁBOR
a Hargitán

2017. július 3-8.
7-14 éves korig

Részvételi díj: 300 RON
(ebből előleg: 100 RON)

Számlaszám:
RO96OTP220000181100RO04

Jelentkezés és info:
zt2017reg.wordpress.com

Jelentkezési határidő:
2017. április 30.

„Tetőtől talpig zene!” – hívja a zenetábor mindazokat a 7-14 éves korú lányokat és fiúkat, akik szeretnek énekelni, zenélni és zenei foglalkozásokon részt venni. Természetesen, az egyéni zenei foglalkozásokkal párhuzamosan a tábor széles palettát kínál egész napot felölelő aktivitásokra missziós sarok, kézműves sarok, sporttevékenységek, festőműhely, ügyességi és szellemi vetélkedők formájában. Lelkes, sokoldalúan képzett gyerektanítói csapat és odaadó szakmai elit foglalkozik a táborlakókkal. A tábori élet értékes pillanatai lesznek azok a kiskoncertek, amelynek során a tanárok játéka gyönyörködteti a táborlakókat. A tábor kiemelkedő mo-

mentumát a hetet záró koncert jelenti majd. Szeretettel várunk minden szülőt, hozzátartozót, hogy együtt gyönyörködjünk ez alkalmon, és adjunk hálát a mennyi Urának!

A tábor zenei felelőse Lisztes Piroska zenetanár, kar-nagy, 8 gyermek édesanyja. Férjével, Tiborral eddig közel 50 táborban szolgáltak (köztük a 12 éve működő békési zenetáborban). A békési gyülekezetben 22 éven át szolgáltak, ahol a gyülekezet gyerek- és tinicsoportjával zenei CD-ket és DVD-ket is kiadtak. Piroskával egy csésze tea mellett beszélgettünk zenéről, életpályáról, és természetesen az idei „Tetőtől talpig zene” tábor szakmai vonatkozásairól.

Máté Imola: Hogyan és mikor kezdődött a zene iránti szereteted, hogy kísérte végig az életedet?

Lisztes Piroska: Otthon és a gyülekezetben is sokat énekeltem. Magával ragadott az ének, vannak emlékeim ovis koromból, hogy hogyan harsogtam az énekeket a bibliakörben. Akkoriban indult Békésen a zeneiskolában az ovisoknak zenefoglalkozás, és a szüleim beíratk. 6 és fél évesen hegedülni kezdtem, egy év múlva már versenyre vittek. 7 évesen tudtam, hogy amikor megnövök, zenetanár akarok lenni. Azóta bűvőpatakként kíséri az életem a zenetanítás, karvezetés, különböző zenei szolgálatok. Volt olyan szakasza az életemnek, amikor a saját gyerekeim tanításán, és a gyülekezeti szolgálatokon volt a hangsúly; de volt olyan is, amikor a munkahelyemen dolgoztam és tanítottam teljes erőbedobással. Nemrég „váltóállítást” kért Isten a férjemtől és tőlem, otthagytuk magyarországi munkahelyeinket, és Székelyföldre, Székelyudvarhelyre dolgozunk és szolgálunk a helyi baptista gyülekezetben.

M. I.: Nem lesz mindenkiből pódiumművész. De hogyan gazdagítja egy gyermek életét az, ha kicsi korától fogva élete része a zene? Miért jó már kicsi korban lefektetni a zenei alapokat? Hogy látod: a mai gyerekek tele vannak-e zenével, muzsikával, Istent magasztaló énekekkel?

L. P.: Nagyon teljesítmény-centrikus világban élünk. Legutóbbi munkám kapcsán, amikor a zeneiskolában igazgatóhelyettesként dolgozva megkerestek szülők, sokszor elhangzott a következő mondat: „Jár két-három hónapot a gyermekem, kipróbálja a hangszert, aztán ha nem megy, megunja, vagy nem tetszik neki, akkor majd megy vinni... (úszni, focizni stb.) Próbáltam meggyőzni őket, hogy a zenetanulás hosszú távú befektetés, nincs látványos eredmény pár hónap után. De rengeteg pozitív hozadéka van: kitartásra nevel, felüdíti a szívet-lelket, lecsendesít, segít kifejezni a bennünk rejlő érzelmeket, fejleszti a kézkoordinációt, finom-motorikát, és még sorolhatnám. Nem tudom, errefelé mennyit énekelnek

a gyerekek, de Magyarországon nem túl sokat. Sokszor hallottam ezt gyerekszájból: „én nem szeretek énekelni”. Nekünk, zenetanároknak, felnőtteknek kell megszerettetnünk az éneklést, kell feltámasztanunk a vágyat a gyerekekben, hogy akarják a hangjukkal is dicsőíteni az Urat!

M. I.: A „Gyermekeket Jézushoz!” blog bejegyzéseiben vallasz álláspontodról, a zene szerepéről. Hogyan lehet ez a zenetábor a gyermekmisszió eszköze? Mi a tábor zenei célja?

L. P.: Általában a szülőknek tetszik, ha gyermekük tud játszani valamilyen hangszeren. Csak éppen, amíg idáig eljutnak a csemeték, az a nagyon fárasztó út. Sokszor kínlás a gyakorlás, a szülő nem ért hozzá, belefárad, és egyszerűbb, ha abbahagyják a zenetanulást. Ebbe a táborba lehet jelentkezni gyülekezetbe járó, hangszeren tanuló gyermekeknek, de hívogathatják gyülekezetbe nem járó barátait, hangszeres társaikat is. A tábor zenei célja az, hogy lelkesedést támasszunk a gyerekekben a zenélés iránt. S mivel mindezt hívó, keresztény zene által, hívó tanárok teszik, így minden percben benne rejlik a bizonyágtétel lehetősége is az Örömhírről. Tapasztalatból tudom, hogy élnek is ezzel a lehetőséggel a tanáraink. Legkisebb gyermekem 6 éves koráig nem nagyon mutatott érdeklődést a hangszer-tanulás iránt. Nagyobb testvérei mind zenéltek, őt ez nem motiválta. A békési zenei táborban az egész családnak szolgált vagy résztvevő volt, így őt is vittük magunkkal. Kedden este elém állt, és azt kérdezte: „Anyá, hol a furulyánk? Menni akarok holnapról Balázs bácsihoz órára; azt mondta, megtanít furulyázni!” Nagyon meghatód-tam, mert én hiába erőlködtem addig, a tábor légköre fogta meg kisfiamat, a tanár bácsi személyisége bátorította, és elkezdte a zenetanulást. Nagy örömmre ez a tanár bácsi is eljön a Hargitára furulyazenekart tanítani. 5 nap alatt nem lehet egy hangszeren megtanulni, de lehet olyan élményekhez jutni, ami aztán egy életre meghatározhatja a zenéhez való viszonyulást.

M. I.: Ez a tábor a 7-14 éves gyermekeknek szól, akik alapvetően már rendelkeznek bizonyos zenei képzettséggel. E célcsoporton kívül kiterjeszthető-e a kör más jelentkezőkre – gondolok itt első osztályos gyerekekre, vagy olyanokra, akik még semmilyen zenei alapokkal nem rendelkeznek?

L. P.: Automatikusan nem lehet jelentkezni a táborba 6 éves gyermeknek, vagy olyannak, aki semmilyen hangszeren nem tanult eddig. De ha a szülő mégis nagyon szeretné, hogy jöjjön a gyermek, akkor kérem, hogy emailben, vagy facebookon, esetleg telefonon keresse-

nek meg, hogy meg tudjuk beszélni, egyénre szabottan mi lenne a megoldás. Indokolt esetben tehetünk kivételt.

M. I.: Bepillantathatunk-e abba, hogy a tábor mindennapjaiban hogyan lesz jelen a zene? Kik lesznek a hangszer tanító tanárok?

L. P.: Minden gyermek naponta részt vesz egy egyéni hangszeres órán, lesz egy zenekari próbája, kamara órája, valamint egy kórus foglalkozás is. Ezen kívül gyakorolhat (a tanárok rendkívül örülnének neki ☺), és lesz módja minden nap meghallgatni a tanárait, akik kakaókoncertet adnak uzsonnaidőben. De mielőtt valaki nagyon megijedne, hogy ez túl sok, gyorsan mondom, hogy lesz naponta sok más érdekes program is, ami nem zene. Rendkívül nagy öröm nekem, hogy a tanári kar – innen Erdélyből és Magyarországról – hamar összeállt, így a következőkről adhatok számat: zongora – Révész László, Garai Zsolt, Debrenti Balázs, Veres Dániel; hegedű, vonós kamarazene: Borzási Kinga; cselló, vonós kamarazene: Lisztes Berta; ütő: Máté Katalin; gitár: Székely András; furulya, fafúvós kamarazene: Domokos Balázs; fuvola: Ferenczi Zsófia; trombita, rézfúvós kamarazene: Bakai László; kórus: Lisztes Piroska, Veres Dániel; festősuli: Debrenti Kamilla.

A tábor részvételi díja 300 RON. A táborban való részvételre április végéig várjuk a jelentkezést a VISZ Facebook-eseményen található jelentkezési ív kitöltésével, és az **előleg – 100 lej – befizetésével** a következő bankszámlára: RO96OTPV220000181100R004 (Gergely Annamaria), vagy, azon esetben, ha nincs Facebook hozzáférhetősége valakinek, ezen a felületen lehet jelentkezni: <https://zt2017.reg.wordpress.com/>.

Kérjük, az utalásnál legyen feltüntetve, hogy „**Dona-tie**” és a név/nevek, aki(k) számára befizetik a tábort, valamint a település neve, ahonnan érkezik a résztvevő. A pénzletétel esetén is kérjük beírni az előbb feltüntetett adatokat.

Mivel a táborban **maximum 100 gyereket** fogadunk, a jelentkezés sorrendjében töltjük be a helyeket. Hálásan fogadjuk, ha valaki a tábor szervezésével járó költségeket szeretné támogatni, szintén a fent említett bankszámlára, azzal a megjegyzéssel, hogy: „Támogatás a zenei táborra”. Érdeklődni a táborral kapcsolatosan zenei kérdésekben **Lisztes Piroskánál** lehet a **0735501031-os telefonszámon**, a lisztes.piroska@gmail.com email címen, vagy Facebook-on. Más kérdésekben **Máté Imola** az illetékes (Telefon: **0744791927**, e-mail: imolamate@yahoo.com, Facebook). Szeretettel várunk minden énekelni, zenélni tanuló gyermeket és tinit!

Máté Imola

Gyémántmenyegző volt Kolozsváron

Istennek adtunk hálát 2016 májusában, a kolozsvári gyülekezetben, azért a hatvan évért, amelyet Vince János és Irma testvéreink tölthettek el házasságban. A hat évtized alatt testvéreink gazdagon megtapasztalták Isten kegyelmét, hozzájuk való hűségét és naponkénti szabadítását, erejét, úgy az örömteli, mint a borús napokon. A Vince házaspár ezalatt az évek alatt jó példát mutattak a szolgálatban, a jelenlétben és az adakozásban is.

Az unokák, rokonok és gyülekezet jelenlétében mondták el testvéreink bizonyágtételüket, köszöntöttük őket és kértünk erőt további életükre. „Az Úrnak kegyelmességét éneklek, aki hosszú élettel áldotta meg, testvéreinket és megmutatta nekik szabadítását!” Legyen áldott az Úr neve!

A Vince család

«Mennyire gyakorlatias és a hétköznapi valósághoz igazodó Istentől, hogy megtette ezt. Az asszonyok az illatos kenetokról gondoskodtak, és megjegyezték maguknak a sír helyét. De megfelekeztek a kőről. Csupán a sírhoz vezető úton dőbentek rá problémájukra. „Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?” Nem is gondolták akkor, hogy Isten már elküldte angyalát, hogy elhengerítse a követ.

Nem volt senki, akit bekenjenek, de volt egy üres sír, amit meg kellett látniuk. A kő el lett hengerítve, de nem azért, hogy Jézus kijöhessen (egy feltámadt testnek nincs szüksége nyitott ajtókra ahhoz, hogy ki- vagy bemenjen), hanem inkább azért, hogy az asszonyok benézzenek és ők legyenek a feltámadás első tanúi. Ha az Úr ránk bíz egy feladatot és mi igennel válaszolunk, segít nekünk a részletkérdések megoldásában is.»

[Igazgyöngyök, 78. kötet]

MIT TANÍT A BIBLIA?

A hosszú élet titka

Nóé elődei 900 évnél is hosszabb ideig éltek (erről babilóniai, görög, római, indiai és kínai feljegyzések is tanúskodnak). Persze, ez sem sok, ha arra gondolunk, örökké élhettek volna! A bűnbeeséssel azonban versenyfutás kezdődött a halál felé.

Az első másfél évezredben legtöbben kortársak voltak Ádámmal, vagy személyesen ismerték Ádám kortársait. Az özönvíz utáni évezredben azonban az életkor rohamosan csökkent, egészen „hetven, vagy ha több, nyolcvan” esztendőig (Zsolt 90:10), és e korhatár ott maradt, ahol Mózes idejében volt. Az özönvíz után történtek azok a lényeges változások, amelyek az életkort erre a szintre rövidítették. A letűnt világ jellegzetességeit nem ismerjük. Nem tudhatjuk, hogy éghajlati vagy genetikai okok tették lehetővé a magas életkort? Azt sem tudjuk, hogy a beállt jégkorszak és népességi leszűkülés hatással volt-e az életkor lerövidülésére? Az özönvíz után külső és belső tényezők egyaránt csökkenthették a test fenntartásának, javításának és védekezésének a lehetőségeit.

A '60-as évek elején Leonard Hayflick megállapította, hogy a biológiai folyamatban a sejtek legfeljebb 50-szer tudnak osztódni (megújulni). Ez meghatározza életkorukat. Genetikai tényezők is meghatározzák az életkort, de még nem tudják, hogyan. A fellépő mutációk is folytonos információvesztéssel járnak.

Az evolúciós elmélet nem tudja megmagyarázni az öregedést és az életkor csökkenését, mert testünk alkotóelemei többségében nem öregszenek meg, hanem állandóan megújulnak. Az epiderma sejtjei alig egy hónaposak. A belsejtek négy naponta cserélik egymást. A vörös vérsejtek 90 naponként újulnak meg, a fehérvérsejtek pedig hetente. Úgy van ez, mint a nagyapától örökölt fejsze: ugyanaz a fejsze, de a vasát háromszor, a nyelét pedig tízszer kicserélték... Ha a gépkocsinkkal is így tenénk, az örökké tartana! Akkor miért van öregség és halál? Egyrészt azért, mert bizonyos részek nem újulnak meg: a szívizomzat sejtjei, bizonyos idegsejtek, a szem és a belső fül sejtjei... Ezért idővel gyengül a látásunk, hallásunk, szaglásunk, ízlelésünk, és... még valami... de az most nem jut eszembe!

Ha a halált okozó három fő betegség, a rák, agyvérzés és infarktus megoldást nyerne is, akkor sem hosszabodna meg az élet, csupán az öregség. Nem a tudomány, hanem csak Isten ad megoldást: Jézus Krisztus „eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által”. (2Tim 1:10)

Borzási István

Krisztus után szabadon

Úgy gondolom, hogy minden élettörténet más. Mindenik egyedi és a maga nemében különleges. Ezért az Isten is személyreszabottan működik, személyreszabottan szól.

Az elmúlt éveimben ezt tapasztalom. Egy mély kapcsolat, magával a Mindenhatóval. Amelyben van dinamizmus, van mozgás. Van amikor távol érzem, van amikor nagyon közel. De mindig ott van. Mindig ott volt, és mindig ott lesz.

Nem mindig voltam ebben ennyire biztos. Hogy Ő mindig ott lesz. Nem voltam biztos a megtérésemben sem. Abban sem, hogy valamit tényleg ingyen kapunk. És ez örökre felforgatja az életünket.

Nekem a keresztség valami nagyon furcsa, és nagyon görcsös megfelelési kényszerrel kezdődött. Megmagyarázhatnám ezt sokféleképpen. De nem teszem. Hibáztathatnám magam, a körülményeimet, az embereket, de ezt sem fogom tenni. Azért mert ez akkor így volt jól. És akkor ez kellett nekem. Mindig is lázadó voltam, mindig is tettem fel kérdéseket. Egy adott ponton viszont valahogy nagyon mélyen belém ékelődött az, hogy Jézus a válasz. Ekkor már elfelejtettem, hogy mi is valójában a kérdés. Hogyha Jézus a válasz, akkor nem kellene kérdések. Hogyha van egy bejárat út, hogyha van egy jól kitaposott ösvény, akkor nem kell többet keresgélni. Csak tenni a dolgomat, cselekedni, hirdetni, menni, résztvenni. Ez a bejárat út. Az, ami látszik, ami nyilvánvaló. És ami nem annyira az, arra nem kell keresni a választ, majd megtudom az örökkévalóságban. Felszínes keresztény lettem. Olyan, aki teszi a dolgát, kívülről nagyon lelkes, nagyon elszánt, szép szavakkal tud imád-

kozni, közben belül üres, egyoldalú, frusztrált, szorongó. Folyton úgy éreztem, hogy ha nem teszek eleget a parancsolatoknak, az előírásoknak, akkor nem leszek elég jó, akkor el fogom veszíteni az üdvösségemet. Ezek a gondolatok, egy tini útkeresésével párosulva óriási feszültségeket okoztak számomra. Persze csak belül. Kifele a legjobb arcomat igyekeztem mutatni. Istennek is meg akartam felelni. Igazából az egyoldalú istenképemnek. Annak az istenképnek, aki elvárja, hogy folyton olvasd a Bibliát, hogy folyton imádkozz, még akkor is, amikor nincs mit mondani, hogy folyton legyél hálás, hogy folyton evangélizálj, hogy tégy bizonyosságot, hogy valld meg minden bűnödöt, hogy rendezd minden kapcsolatodat, hogy szeress mindenkit, hogy fogadj el mindent úgy, ahogy van, hogy ne tegyél fel kérdéseket. Persze ezek önmagukban rendben vannak, a kellő meggyőződéssel, szívből, igazán. Nekem ez felszín volt. Egy olyan instant valami, ami rosszabb egy kávéautomatánál. Én böjtölök, én imádlak, én olvasom mindennap az igédet, cserébe te áldj meg, cserébe te hallgass meg, cserébe te bocsáss meg. És mi van, ha nem történnek meg ezek? Mi van ha Isten nem válaszol? Mi van ha nem jön az áldás? Legalábbis úgy, ahogy én elképzeltem.

Kontroll alatt kell tartani mindent. Még az Istent is. Sokáig így éltem. Mert akkor nem történhet baj. Akkor minden a sínen van, nem zökkenhet ki. Ha megtartom a jól bevett gyakorlatokat, eleget teszek minden parancsnak, akkor nem történhet baj.

Talán egy nagyobb csalódás vezetett oda, hogy újra kezdjek kérdéseket feltenni. Mert nem volt minden annyira nyilvánvaló. Nem tudtam a felszínen maradni. Ezen a pon-

ton nem lehetett. Ekkor távol kerültem mindattól, amiben azt hittem, hogy olyan mélyen hiszek. Csalódtam a rendszerben, aminek úgy éreztem részese vagyok, és amit Istennel egyenlőnek tituláltam. Persze a szorongás, és a bűn büntetésétől való félelem, az, hogy nem teszek eleget még mindig ott volt, de inkább hagytam, hogy ott legyen, hogy mardosson. Hosszabb hónapokon át lebegett előttem a kérdés: Létezik-e az az Isten, akiben annyira hittem? Igaz, az amit magáról mond? Miért teremtette az embert? Miért teremtett engem? Nem csak ópium az egész? Nem csak hazugság? Nagyon sokat örlődtem ezen. Aztán, mivel nem jött egyértelmű válasz, feladtam a keresést. Elkezdtem fessegetni a határait, kisebb, nagyobb kitérőket tenni, hogy megmutassam, hogy van élet a gyűlön túl is. És volt. És én ugyanúgy maradtam a kérdéseimmel. Elfojtani, talán ez segít majd. Nem agyalni sokat rajta. Ebben az élethelyzetemben Isten mégis ott volt. Barátokon, történetesen keresztül. Aztán egyik este, amikor nem tudtam aludni, bezárkóztam a fürdőnkbe, mivel csak ott lehettem egyedül, és elmondtam, a lelkem elordította Neki, hogy haragszom rá, hogy becsapott, hogy nem tartja be a szavát, hogy ő is elítél, és azt is, hogy én nem tudok megfelelni, hogy nem tudok elég jó lenni, hogy én csak ember vagyok, és nem tudok több lenni ennél.

Ekkor kezdődött el valami az életemben. Olyan igazi új-jászületés. Az Isten Lelke. Megmagyarázhatatlanul. És a békesség, hogy nem baj, hogy minden rendben van. Eddigi vallásosságom, hamis képzeim, súlyos teherként hulltak le. Nem baj. Lehetek én. Lehetek gyenge. Félhetek. Lázadozhatok. Ordíthatok. Lehetek ember. Nem is tudnék más lenni. Evangélium, az opciók nyitottsága. A tudat, hogy van üdvösségem. A tudat, hogy Isten nem egyoldalú, hogy Isten nem ítél el, hogy lehet élő, igazi kapcsolat vele. A tudat, hogy vannak más juhái, rajtunk kívül. A tudat, hogy nem a vallás ad örök életet. A tudat, hogy nem kell félni a kontrollvesztéstől. Hogy Jézus valóban válasz, a legnagyobb kérdésekre. Megváltva. Krisztus után szabadon. Szabadon a görcsös imádástól, szabadon a bűntől való félelemtől.

És ha őszinte vagyok, nem bánom a kitérőket sem, nem bánom a felszínes életemet sem, mert leckék voltak. Mert segítettek, mert tanítottak, és az elkövetkezők is tanítani fognak. Nem félek tőlük. Hiszek a Lélek munkájában, hiszek abban, hogy Krisztus ha valakit megszabadít, az valóban szabad lesz. Még a vallásosságtól is. Az ítélkezéstől is.

Isten történik körülöttünk, bennünk. Isten élet. Isten dinamizmus. Isten megérhetetlen és megmagyarázhatatlan. Isten ezer és ezer arcú. Isten szeretet. Nem vallás. Nem liturgia. De, nem ópium. Nem hazugság. Nem dajkamese. Tudom, mert tapasztaltam.

Rusu Szidónia, Kolozsvár

Reményik Sándor

Kegyelem

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék-erőd.
Akarsz, egetostromló akarattal –
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótalánul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkesség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!
S akkor – magától – megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki atokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég,
S egy pici csillag sétál szembe véled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.
Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.
Ez a magától: ez a Kegyelem.

Zsolt Garai Vere resurrexit!

Szeretettel ajánljuk kedves olvasóink figyelmébe **Garai Zsolt** orgonaművész **nagypéntek-húsvéti lemezét**, amely e témakörben a barokk korárelőjátéktól egészen a modern orgonapartitáig ad betekintést az eseményekre. A lemezek **a Szövetségénél** kaphatók, ill. megrendelhetők az alábbi címen:
garzso2003@yahoo.com.

at the organ of Emanuel University Chapel, Oradea

■ **2017. január 2-án** temettük **Bi-harvajdán Solyom Ernő** † testvérünket, aki összesen 30 éven át volt a nagyvárad-belvárosi gyülekezet tagja. A vigasztalás ígését Budai Lajos lelkipásztor hirdette úgy a kápolnánál, mint a sírnál a Mt 25:1-13

és az 1Thessz 4:16-18 alapján. Imádkoztak: Szilágyi Endre missziómunkás és Halász Ferenc diakónus. Nem kevés helybeli lakos jött el kifejezni együttérzését a gyászolókkal. Az alkalmi kórust Székely András vezette. Emlékét szeretettel őrzik: felesége, Erzsébet, akivel 44 évet élt házasságban, távolban élő fia, Zoltán és menyee, Erika. „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.”

[Halász Ferenc]

■ **2017. január 14-én** szomorú szívvel, de ISTEN akarátában megnyugodva és a feltámadás reményében kísértük utolsó útjára a 83 éves korában elhunyt **id. KATONA DÉNES** † testvérünket **Felsőboldogfalván**. Testvérünknek életútján sok szenvedésben volt része. A szenvedések ideje alatt megismerte az Úr Jézus bűnbocsátó és megtartó szeretetét. Megváltójában való hitét 1974-ben Vajdahunyadon hitvalló bemeztésben is megpecsételte, azóta a székeljudvarhelyi gyülekezet hűséges tagja volt. Vezérigéje a Fil 1:21: „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség...” Felesége Regina, gyermekei, szeretetei mind nagy szeretettel vették körül és haláláig hűséggel gondozták. A gyászistentiszteleten Ferenci Lajos testvér hirdette a vigasztalás ígését, Erdő Endre testvér a nekrológot olvasta, és szeretettel vigasztalta a gyászolókat. A sírnál Gábor Rupi testvér, a Korondi Gyülekezet lelkipásztorja hirdette a feltámadás ígését, valamint hálával emlékezett meg Dénes testvér Korondon végzett missziós szolgálatáról. A fúvószene-
kar alkalmi énekeket játszva vigasztalta a gyászoló gyülekezetet. **AZ ÚR JÉZUS VIGASZTALJA A GYÁSZOLÓ CSALÓDOT!** [István József]

■ **Koncsárd Klára** †, (leánykori néven Bányai Klára) **2017. február 10-én** költözött haza megváltó Istenéhez. Testvérnőnk 1940. március 20-án született. Tizenhét éves korában, 1957-ben bemeztkezett Érmihályfalván. 1965-ben pedig, házassága révén, a Koltói Magyar Baptista Gyülekezet tagja lett. Élete utolsó három évét özvegységben élte le, de

így is 76 évet kapott ajándékba a mennyei Atyánktól. A gyászistentiszteleten János Csaba, a Nagybányai Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztorja szolgált. A Jn 6:47 igeverse alapján hirdette a gyászolóknak a vigasztaló és a falu népének pedig a megtérésre hívó üzenetet. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére! [Koncsárd Tünde]

■ **2016. december 24-én** temettük **Székelyudvarhelyen Molnár Károly** † testvérünket, akit a Mennyei Atya 92 éves korában szólított haza. Testvérünk fiatalon megismerte Megváltóját, akit hűségesen követett utolsó szívdobbanásáig. Testvérünk közismert volt igeismeretéről és sokat mondó kérdéseiről. Házasságukat az Úr öt gyermekkel, tizenhárom unokával és öt dédunokával ajándékozta meg. Sok kedves emléket hagyott gyermekei, unokái és ismerősei szívében. A gyászistentiszteleten ígérel szolgált Szabó Szilárd, a Csíkszeredai Baptista Gyülekezet lelkipásztorja, és Erdő Endre, a helybeli gyülekezet diakónusa. A temetőben Ferenczi Lajos, a Székelykeresztúri gyülekezet és körzet missziómunkása tolmácsolta Isten vigasztaló ígését a gyászistentiszteletre összegyűlt népes hallgatóságnak. Isten vigasztaló szeretete kísérje a gyászoló családot! [Erdő Endre]

Megrendült a szívünk drága testvérnőnk eltávozásának a hírére február 22-én reggel Újösben. **Nagy Eszter** † 50 éves korában sok próba, nehézség és hosszas szenvedés után hazatért Megváltó Urához. Nehéz volt az elválás, de még fáj-

dalmasabb a hátramaradottakra tekinteni. „Van feltámadás! Viszont találkozunk!” (Lk 24:6) hangzott a vigasztaló ige a koporsója mellett a szombati temetésen Tárkányi István református lelkész által. Kis-Juhász Vilmos lp. testvér a Jel 21:1-4 alapján román nyelven hirdette Isten ígését a menny felé emelve a gyászolók tekintetét. A szamosújvári fúvóskari szolgálata mellett Kiss Lehel lp. a Péld 6:20-21-ből szolgált, bátorítva a három árvát, hogy emlékezzenek az édesanyjuk tanítására, jó példájára és most, amikor már nincs mellettük, akkor is legyenek hűségesek Istenhez. A sírkertben Kelemen Sándor helyi lp. tárta a népes tömeg elé, hogy testvérnőnk a legdrágább örökséget kapta az Urától: a hitet (Zsid 11:27). Bátorít Isten ígérete, mely ma is igaz, hogy Nagy Eszter özvegyének és három árvájának Atyja lett az Isten, Ő gondot visel róluk testileg is, lelkileg is. Ezért imádkozunk! Isten vigasztalja őket!

[Kelemen Andrea]

■ **Kovács Ilonka** † testvérnő, a nagyváradi **Betlehem gyülekezet** tagja 47 évet kapott ajándékba Istentől. Hűségesen, szolgálatra készen szerette családját, az Úr házáét és a közösséget. Nem a szavak, hanem a tettek embere volt. Betegségét alázatban hordozva, imádkozó szívvel készült a találkozásra Megváltójával. Szerető családja fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva fogadta az Úrhoz való hazaköltözését. A temetési istentisztelet **2017 február 15-én** volt, amikor a gyászolók és a hallgatók felé szolgáltak igehirdetéssel Elekes József, a gyülekezet lelkipásztora, Szilágyi Zsigmond gyülekezeti vén, és román nyelven Oláh Lajos lelkipásztor. **[Varga Edina]**

Az 2016 karácsonyán, a MABAVIT IV. támogatására tartott célgyűjtés számai

Szentjános	1 200
Beszterce	150
Szatmárnémeti	2 000
Magyarlóna	700
Nagyvárad Rogériusz	850
Bagos	1 000
Bihar	900
Kovászna	300
Varsolc	250
Köröstárkány	300
Kisnyégerfalva	200
Berettyószéplak	200
Várasfenes	500
Jánosfalva	200
Nagyfalu	1 000
Balla	1 700
Brassó	865
Szentábrahám&Gagy	100
Perecsen	3 200
Szenterzsébet	150
Szalárd	900
Ürmös	90
Temesvár	1 000
Tótós Zsigmond (Nagyfalu)	1 000

A 2016-os női világitmanapon befolyt gyűjtés számai

Érmihályfalva: 200 RON; **Belényesi körzet:** 893 RON; **Nagybánya:** 200 RON; **Perecsen:** 500 RON; **Kraszna:** 450 RON; **Zilah:** 300 RON; **Brassó:** 165 RON; **Nagyvárad – belváros:** 800 RON; **Székelykeresztúr:** 180 RON; **Kézdivásárhely:** 40 RON; **Sepsiszentgyörgy:** 130 RON; **Barót és körzete:** 310 RON; **Szatmár:** 1900 RON; **Szentegyháza:** 150 RON; **Nagyvárad – Rogériusz:** 500 RON; **Fugyi gyülekezet:** 500 RON; **Beszterce:** 150 RON; **Hadadnásd:** 200 RON; **Arad:** 300 RON; **Nyárádmagyarós:** 180 RON; **Marosvásárhely:** 100 RON; **Vajdahunyad:** 115 RON; **Bihari+ diószegi körzet:** 600 RON; **Csíkyszereda:** 150 RON; **Pürkerec:** 160 RON; **Szilágyosmlyó:** 500 RON; **Torda:** 200 RON; **Szalonta:** 315 RON; **Kémer:** 440 RON; **Ipp:** 230 RON; **Széplak:** 250 RON; **Szilágykerked:** 300 RON; **Kolozsvár:** 300 RON; **Gertyenesi nőtestvérek:** 350 RON; **Temesvár:** 300 RON; **Lupény:** 170 RON; **Biharpüspöki körzet:** 1000 RON; **Bagos:** 830 RON; **Kovászna:** 100 RON; **Hadad:** 150 RON.

Köszönjük testvérnőinknek az imanapi adományokat! Az országos Nőszövetség támogatása mellett, a nőtestvérek ezzel még támogatják az Európai Nőszövetséget (European Baptist Women's Union) és a Világszövetség Női Részlegét (BWA Women's Department) is. Kívánjuk minden nőtestvérünk életére Istenünk áldását! **[A Nőszövetség vezetősége]**

Húsvéti gyűjtés Nagyenyednek

A trianoni döntés után a fiatal nagyenyedi magyar baptista gyülekezet sorvadásnak indult. A 35-40 tagú gyülekezetben, amely a XX. század elején alakult, az elköltözések miatt évről évre fogytak a magyar tagok, és a II. Világháború után egyre több román testvér csatlakozott a baptista gyülekezethez. Így románosodott el a közösség, és vették át az imaházat is, amit majd a rendszerváltás után újjáépítettek.

Nagyenyeden és Magyarlapádon a 2009 őszén indult újra a magyar baptista misszió. Néhány alkalommal Borzasi István testvér látogatott el Magyarlapádra az akkor megtért Katona családhoz. A nagy távolság miatt testvérünk kérésére Raina Ottó és Batori Imre testvérek Tordáról látogatták tovább a lapádiakat.

2012 januárjától megkezdődött Nagyenyeden is a misszió a román testvérek imatermében. Kéthetente gyűltünk, a déli órákban. Kolozsvárról Kis-Juhász Vilmos, Máté Miklós és más testvérek, >>> (köv. oldal)

Presbiter-avatás Élesden

Presbiter avatási istentiszteletre gyűlt össze az élesdi gyülekezet, január 29-én. Örömnep volt, amikor hálás szívvel mondhatták el a testvérek, hogy „Ez az a nap, melyet az Úr szerzett”. (Zsolt 118:24) Hosszú évekig imádkozott a gyülekezet, hogy rendeljen az Úr egy szolgatársat. Isten csodásan működik, messze tájról gyűjt össze népeket, és így nem csak elindulás van, hanem megérkezés is – mondta Dániel Zalán testvér a köszöntő beszédében. Tóth Miklós testvér, a presbiter jelölt, Isten ajándéka a gyülekezetnek. „Hátartalan és mérhetetlen” – énekelte a gyülekezet, miután Sorbán Barna testvér buzdított imára a Zsolt 118:24-25 alapján. „Óh Uram, segíts most, adj most jó előmenetelt”. A napokat az Úr rendeli, ezért van okunk a hálára, örömmre. Testvérünk kihangsúlyozta, ha van szeretet a gyülekezetben, akkor mások is vágnyi fognak a közösségbe, csak hintsük a szeretet kincseit.

Az avatóbizottság imádkozik az új presbiterért

Veres Efraim lelkipásztor testvér hirdette az ígét az 1 Pt 5:1-4 alapján. Szolgálni és dolgozni akkor is kell, ha nem kérnek meg rá, mert Isten bíz meg a szolgálattal és ő hív el embereket. A presbiter arra hivatott, hogy gondot viseljen a nyájra, vezesse és védelmezze azt. Áldás viszont akkor lesz, ha ezt alázatban, önként, és példamutatóan végzi a presbiter. A presbiter feladata, hogy hirdesse Isten ígétét, tanítsa a nyájat, és vigyázzon a nyáj tisztaságára.

Tóth Miklós testvér elmondta bizonyágtételében, hogy ő érkezett a legmesszebről. Isten megengedte neki, hogy magasan járjon, nagy célokat elérjen, de kegyelmes volt hozzá, mindig rajta tartotta szemét, nem menekülhetett előle, egy nap hatalmas kézzel megragadta, a magasból is lerántotta, bár nem engedte, hogy menthetetlenül lezuhanjon. (Abd 4., Zsolt 139:2-3, 7-8, 10). Isten gondviselését tapasztalta élete minden mozzanatában, és az Ő irányítása alatt kívánja betölteni továbbra is szolgálatát, az Ő segítségével bízva. Az avatóbizottság kézzel a testvérrel imádkozott Tóth testvérért, kérve Isten áldását a személyes életére, a családjára, a gyülekezeti munkájára, misszió munkájára, s egyéb munkásságára.

Adja az Úr, hogy ez a presbiter avatás új lehetőségeket hozzon a gyülekezet számára, szolgálja a hívők lelki növekedését, és még sok élesdi ember üdvösségét, egyedül az Ő dicsőségére. **[Tóth Miklós]**

Ifjúsági alkalom Nagyenyeden

Húsvéti gyűjtés. >>> (folytatás az előző oldalról)

Szentmihályról Bátor testvér látogatta az új missziót. Ezután a lapádiak is az enyedi alkalmakat látogatták vasárnap, és Bátor testvér néhány enyedi megtérten hét közben is kilátogatott Lapádra bibliaórára. Az elmúlt években hárman merítkeztek be, és 7-8 érdeklődő látogatja az alkalmakat, amelyeken 10-15 személy szokott jelen lenni. 2015 őszén a kis közösség helyet kért a Testvérgyülekezet imaházában, ahol kisebb felújítás után minden vasárnap délután 16 órától van magyar istentisztelet. Jelenleg 6 tagja van az enyedi magyar baptista közösségnek, és ebben az évben ketten készülnek bemenetkezni.

Szeretettel megkérjük a testvéreket, hogy támogassák egy húsvéti gyűjtéssel ezt a missziót, és emlegetsenek imában bennünket is az Úr előtt! Az Úr áldja meg mindenütt a gyülekezeteket bő lelki áldással!

Kis-Juhász Vilmos

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605